

İtibarlı zâtları karalama şebekliği

Toplumun hürmet ettiği itibarlı şahsiyetleri karalama çabası, bilhassa çağımızda müzminleşen tipik bir hastalık haline dönüştü.

Tâ yıllar önce, Hz. Mevlânâ`ya olmadık isnatlarda bulunan, o mübarek zâtı iftira çamurlarıyla karalayanlara rastladık.

Aynı şekilde, Üstad Bediüzzaman Hazretlerine yönelik olarak da, şeytanın aklına gelmeyen çeşit çeşit itham ve iftiralar üretildi.

Kimin kasten, kiminin de marazî bir takıntı ile dahil olduğu bu karalama kampanyası, zaman zaman incelip kalınlaşarak günümüze kadar geldi. El`an devam ediyor. Ayrıca, kısa vâdede bitecek gibi de görünmüyor.

* * *

Bu hususla alâkalı olarak, pekçok okuyucumuzdan şikâyetler alıyoruz.

Son gelen şikâyetlere göre, aynı karalama kampanyasının içine yer yer Mehmet Akif, Ömer Nasuhi Bilmen, Süleyman Hilmi Tunahan gibi mübarek zâtlar da dahil ediliyor. Güya, bu şahsiyetlerin bir kısmı Sultan II. Abdulhamid ile iyi geçinmemişler veya Cumhuriyet idaresinde şöyle veya böyle hizmet etme rahatına kavuşmuşlar. Vesaire...

* * *

Öncelikle ifade edelim ki, Sultan Abdulhamid ile iyi geçinmeyen, o padişahla arası iyi olmayan herkese “fen` damgası vurulamaz, onlara hakaret edilemez.

Zira, Sultan Abdulhamid, şahsiyeti itibariyle takvalı ve şahsî hayatı itibariyle makbul bir padişah olmasına rağmen, 33 yıl müddetle başında bulunduğu ve tatbik ettiği siyaset, İslâmın ruhuna uygun bir “tarz-ı siyaset” değildir.

Yani, onun uyguladığı, ya da uygulamaya mecbur kaldığı yönetim tarzı, hürriyet ve meşrûtiyetten hayli uzak, aksine istibdat, totaliter ve mutlakiyet tarzıdır.

Daha sonra gelenlerin, diktatörlükte daha fena olmaları, yine de onun “hafif istibdat” siyasetinin mâsumiyetini göstermez.

İşte, mutlakiyet döneminde padişaha muhalif olanları taassubane bir yaklaşımla karalamak doğru olmadığı gibi, İslâmiyetle barışık olmayan Cumhuriyet hükümetleri zamanında dine hizmet etmiş olan şahsiyetleri karalamak da doğru değil.

Zira, hiç kimse dünyaya geliř ve gidiř tarihini tayin etmek durumunda değil.

Kaldı ki, Müslümanların birbirlerini tenkit etmek ve bazı kusurları olsa bile dine hizmet etmiş itibarlı şahsiyetleri çürütmeye çalışmak gibi bir vazifeleri, bir mükellefiyetleri yok. Üstelik, bu tür işler kimseye sevap da kazandırmıyor. Sadece zihinleri bulandırmaya ve fitneyi körüklemeye yarıyor. O kadar.

Bu cümleden olarak, bazı televizyon programlarında özellikle Bediüzzaman Said Nursi`yi hedef alan mlm karalama hastalığının yeniden nksettiğini görüyoruz.

Bir sonraki yazıda, artık müseccel hale gelmiş o alçakça iftiralara da cevap vermek ümidiyle...